

Tabel 1

Kleine marterachtige met een lang lichaam, korte poten, korte kop met ronde oren. De mannetjes zijn groter en zwaarder dan de vrouwtjes. De vacht is zwartbruin met een gelige ondervacht. In de zomer is de vacht donkerder van kleur dan in de winter. De koptekening is vaak karakteristiek en bestaat uit witte oorranden, witte snuit en kin en witte vlekken tussen ogen en oren. De bunzing is te verwarren met de ontsnapte bunzingkleurige fret (bleker gezichtsmasker) en de Amerikaanse nerts (geen gezichtsmasker en gelijkmatiger van kleur).

Foto: Wouter Pattyn/Buiten-Beeld

- soort niet waargenomen
- soort (recent) waargenomen

1

Bunzing *Mustela putorius*

Jan Feb Mrt Apr Mei Jun Jul Aug Sep Okt Nov Dec

Groen: Werkzaamheden mogelijk. Oranje: Werkzaamheden mogelijk: ja, mits na overleg met ecooloog en eventuele mitigerende maatregelen. Rood: Werkzaamheden mogelijk: nee, tenzij toestemming van de ecooloog en mitigerende maatregelen worden genomen.

Bestendig beheer en onderhoud (vrijstelling)

Maaien	Bij een rietkraag of hooiland: minimaal 25% van de vegetatie laten staan. Maaisel verwerken in hopen.
Schonen	-
Baggeren	-
Begrazen	-
Snoeien/dunnen	-
Onderhoud waterkeringen	-
Onderhoud verhardingen	-

Ruimtelijke ontwikkelingen & inrichting (vrijstelling)

Vorbereiding van nieuwe werken	-
Verwijderen bovengrond/graafwerkzaamheden	-
Sloop kunstwerken en gebouwen	Van september t/m maart.
Bouwactiviteiten	Van september t/m maart.
Afdammen/dempen/vergraven	-
Leefgebied	Gevarieerd kleinschalig landschap met voldoende dekkingsmogelijkheden als bosranden, houtwallen, overhoekjes, holle wegen, ruige vegetaties, greppels. Vaak te vinden in waterrijke gebieden met poelen, moerassen, rietvelden en uitgebreide oeverbegroeiingen.
Gebruik van het leefgebied	De grootte van het leefgebied varieert van 8 tot 1000 hectare, sterk afhankelijk van het prooiaanbod. De bunzing heeft in zijn leefgebied veel schuilplaatsen. Van half april tot half oktober zijn het holle boomstroken, houtstapels, takken- en rommelhopen, konijnen- en rattenhollen, duikers en bruggenhoofden, braamstruwelen en ruigtevegetaties. In de winter zijn het warmere plaatsen zoals onder stro- en hooibalen of in schuren, tuinhuisjes en dergelijke. Bunzingen kunnen ook zelf een hol graven. Ze kunnen goed zwemmen en klimmen.
Voornaamste voedselbronnen	Kleine zoogdieren, met name woelmuis, woelrat, konijn en bruine rat. Daarnaast vogels en hun eieren, reptielen en amfibieën. Van de amfibieën zijn in het voorjaar de bruine kikker en de gewone pad een makkelijke prooi. In de winter worden slapende amfibieën uitgegraven en opgegeten.

Vervolg: zie pagina 2

Vervolg

Bunzing *Mustela putorius*

Leefwijze door het jaar heen 's nachts en in de schemering actief. De bunzing paart in maart of april. Na zes weken (van april tot juni) worden meestal 5 tot 6 jongen geboren. Deze worden gewoonlijk door het vrouwtje alleen grootgebracht. Na ongeveer 3 maanden zijn de jongen zelfstandig. Van augustus tot november zoeken de jongen een eigen leefgebied. De bunzing leeft solitair.

Aanbevelingen

- Behoud en aanleg van kleine landschapselementen.
- Gefaseerd maaien van hooilanden en rietkragen, zodat voldoende vegetatie blijft staan voor schuilgelegenheid. Door het maaisel niet af te voeren, maar te verwerken in hopen, worden extra schuilgelegenheden gecreëerd.
- Aanleg van natuurvriendelijke oevers.
- In open landschappen: schuilhopen opwerpen.

Belang waterschapspopulaties

Groot nationaal belang

Verspreiding binnen Nederland

Verspreid over het hele land, behalve op de Waddeneilanden.

Rode lijst

-

Beschermingsstatus

Habitatrichtlijn

-

FF-wet

Tabel 1

Bronnen

Lange *et al.*, 2004. Bode *et al.*, 1999.
Verkem *et al.*, 2003. Jonker en Mulder, 1994
Websites: www.minlnv.nederlandsesoorten.nl